

VIETNAM ADVOCACY DAY 2020

RELIGIOUS FREEDOM AND THE RIGHTS OF INDIGENOUS PEOPLES

JULY 31, 2020

Since 2012, BPSOS has organized the annual “Vietnam Advocacy Day,” bringing between 250 and 850 participants from across America to meet with their members of Congress on Capitol Hill; smaller delegations also held meetings with Department of State officials, Commissioners and staff of the US Commission on International Religious Freedom (USCIRF), and officials at the White House. For this year’s event, due to the COVID-19 pandemic, BPSOS holds a month-long series of events, which include webinars and a “day of national prayer for Vietnam” on the weekend of August 22-23. The webinars cover a broad range of topics:

1. Religious freedom and the rights of indigenous peoples (July 31, 9am – 11am and 1pm - 3pm EST)
2. Impacts of Vietnam’s Cybersecurity Law on Freedom of Expression, the Press and Internet (August 7, 9am – 11am EST)
3. Prisoners of Conscience and the Use of Torture in Vietnam (August 7, 1pm – 3pm EST)
4. Human Rights Mechanisms and Sanctions Regimes (August 14, 9am – 11am and 1pm – 3pm EST)

Overall, religious persecution in Vietnam remains egregious and systematic. The Vietnamese government actively forces thousands of Hmong and Montagnard Christians to renounce their faith and increasingly uses non-state instruments to harass, intimidate or assault religious communities that resist government control. Political dissidents, independent bloggers, human rights defenders and people of faith continue to be subjected to police brutality, torture and even extra-judicial killing. One journalist who exposed high-level corruption was abducted as he sought protection from the UN High Commissioner for Refugees’ office in Thailand. In March of this year, he was sentenced to ten years of imprisonment.

As the United States-Vietnam relationship grows, the Vietnamese government should not get a free pass on human rights. Freedom of religion, freedom of the press, Internet freedom, independent labor unions, the protection of women and girls from trafficking, and advances in the rule of law must be critical components of any United States-led effort to ensure a free and open Indo-Pacific region. No government that egregiously abuses the freedoms of its citizens can be counted on as a reliable trade or security partner.

Speaking as panelists, religious leaders, human rights advocates and victim-witnesses provide up-to-date country information, share their personal experience, and offer recommendations on how to improve human rights conditions in Vietnam.

This year’s Vietnam Advocacy Day Program will conclude with the observance of August 22, National Day Commemorating Victims of Acts of Violence Based on Religion or Belief, in which hundreds of religious and indigenous communities in Vietnam are expected to participate.

Besides registered participants who can ask questions or make comments directly to the panelists, a wider audience can watch the webinars on Facebook in different languages through livestreaming:

- English: <https://www.facebook.com/VNAdvocacy/>
- Vietnamese: <https://www.facebook.com/Vietnamcivilrights/>
- Ede language: <https://www.facebook.com/101304018317786/posts/144998127281708/> and <https://www.facebook.com/Montagnard-Stand-For-Justice-104565237819312/>
- Hmong language: <https://www.facebook.com/hmonghrc.org/>

Statistics of first webinar:

- Morning session: 146 registered participants, 6,600 viewers via Facebook
- Afternoon session: 91 registered participants, 8,200 viewers via Facebook

The above statistics do not include viewers of other Facebook pages that re-posted the livestreamed sessions.

The first webinar was covered by Voice of America and Radio Free Asia. Many Vietnamese-language media outlets and social media have re-posted their news stories.

<https://www.voatiengviet.com/a/ngay-van-dong-cho-vietnam-2020/5525092.html>

<https://www.voatiengviet.com/a/dai-su-brownback-co-quan-chinh-phu-my-se-dong-loat-hanh-dong-vi-tu-do-ton-giao-vietnam/5526707.html>

https://www.rfa.org/vietnamese/in_depth/vietnam-law-on-belief-and-religion-violates-article-18-of-udhr-07312020183605.html

On the day of the first of webinar, US Senators John Cornyn and Marco Rubio released press releases announcing their joint letter to Secretary of State Mike Pompeo requesting that Vietnam be designated a Country of Particular Concern and Global Magnitsky Act sanctions be applied against Vietnamese government officials responsible for egregious violations of human rights.

<https://www.cornyn.senate.gov/content/news/cornyn-rubio-send-letter-urging-sanctions-vietnamese-human-rights-abuses>

<https://www.rubio.senate.gov/public/index.cfm/2020/7/rubio-cornyn-urge-sanctions-against-for-human-rights-abuses-in-vietnam>

<https://www.rfa.org/vietnamese/news/vietnamnews/2-us-senators-urge-state-secretary-impose-sanctions-on-vn-leaders-in-accordance-with-magnitsky-act-08022020085637.html>

First Panel: 9:00 AM – 11:00 AM

**MODERATOR: DR. NGUYEN DINH THANG
CEO & PRESIDENT OF BOAT PEOPLE SOS**

KEYNOTE SPEAKER:

**Commissioner Anurima Bhargava
Vice-Chair, US Commission on International Religious Freedom**

Commissioner Bhargava is a civil rights lawyer with extensive experience in various roles advocating for members of underrepresented communities. In 2019, Commissioner Bhargava led a delegation of the US Commission on International Religious Freedom to look into Vietnam's Law on Belief and Religion.

In addition to her work on the Commission, she is the founder and President of Anthem of Us, a strategic advisory firm that works with educational institutions and corporations to promote dignity and justice. Prior to that, she was the Chief of the Educational Opportunities Section of the Civil Rights Division at the U.S. Department of Justice, where she led the Division's efforts to provide equal educational opportunities for all students.

PANELISTS:

Nguyen Thai Hop, Bishop of Ha Tinh Diocese, Vietnam

Born in Nghe An Province, he was taken by his parents to the South in 1954 following the country's division. He became a seminarian of the Order of Friars Preachers in 1964 and was ordained priest in 1972. He obtained a PhD in Western Philosophy from Fribourg University in Switzerland and a doctorate in theology in Sao Paulo, Brazil. He was a lecturer at universities in Lima (Peru) and Roma and at seminaries in Vietnam.

He became Bishop of Vinh Diocese in 2010 and served as Chair of the Committee on Justice and Peace of Vietnam's Conference of Catholic Bishops from 2010 to 2019. In 2018 was appointed Bishop of the newly established Ha Tinh Diocese.

He spoke out strongly on behalf of individuals and families affected by ecological disaster caused by the Formosa Steel Plant in Ha Tinh Province when it dumped toxic waste into the ocean, killing the livelihood and affecting the health of people living in four coastal provinces.

The Most Venerable Thich Thien Minh, Unified Buddhist Church of Vietnam

In 1979 he was evicted from his pagoda and sentenced to life imprisonment as he refused to renounce his Church. In 1986 he protested the mistreatment of political prisoners by the prison management; for that he received a second life sentence. Thanks to mounting pressure by Western governments, he was released in 2005 after 26 years of imprisonment. The government did not return his pagoda to him.

In 2006 he co-founded the Friendship Association of Political and Religious Prisoners of Vietnam to promote mutual support and assistance among victims of persecution.

Wherever he went, he faced harassment by the local authorities. Whoever offered him temporary residence would receive threats from the police. After years of moving from place to place, in 2010 he moved in with his younger sister in Hoc Mon District, HCM City. He has since turned her private home into a makeshift place of worship. Over the past few days, he had to seek refuge at a local pagoda to evade intensified harassment by the police.

Mr. Tran Ngoc Suong, member of the Junior Sacerdotal Council of the Cao Dai Religion

Mr. Tran Ngoc Suong was admitted into the Cao Dai Religion in 1974, and was elected by fellow Cao Dai followers to be Chair of the local Parish Executive Committee in Go Cong City.

He attended the Southeast Asia Freedom of Religion or Belief (SEAFORB) Conference in 2015 and again in 2016 to bring the plight of his religion to the world's attention. The police has since placed him under travel ban. Last April, two UN Special Rapporteurs raised their concern about Mr. Suong's travel ban in a communication to the Vietnamese Government, which has remained unanswered.

Also in April, the Cao Dai Sect that was created by a directive of the Vietnamese Communist Party in 1997 ordered Mr. Suong's eviction from his own religion. Apparently with government support, several social media outlets have published defamatory messages against him.

Last month, Mr. Suong sued the 1997 Cao Dai Sect for defamation despite the high risk that his lawsuit would be summarily dismissed by people's court.

Second Panel: 1:00 PM – 3:00 PM

CO-MODERATORS:

Sean Nelson

Legal Counsel on Global Religious Freedom, ADF International

Dr. Trong Quang Phan

Former Board Member of Boat People SOS

KEYNOTE SPEAKER:

The Honorable Samuel D. Brownback

Ambassador At Large for International Religious Freedom

Office of International Religious Freedom

US Department of State

Sam Brownback was sworn in as Ambassador at Large for International Religious Freedom on February 1, 2018. He served as Governor of Kansas from 2011 to 2018. Previously he served as a U.S. Senator (1996-2011) and a U.S. Representative in the House of Representatives (1995-1996) from Kansas. While a member of the Senate, he worked actively on the issue of religious freedom in multiple countries and was a key sponsor of the International Religious Freedom Act of 1998. He also served as Kansas Secretary of Agriculture (1986-1993) and was a White House Fellow in the Office of the U.S. Trade Representative (1990-1991). Prior to his public service, Ambassador Brownback was a private attorney in Kansas and taught agricultural law at Kansas State University, co-authoring two books on the subject. He earned a B.S. from Kansas State

University and a J.D. from the University of Kansas. State University, co-authoring two books on the subject. He earned a B.S. from Kansas State University and a J.D. from the University of Kansas.

In 2004, then-Senator Brownback was arguably the first ever foreign parliamentarian to visit a prisoner of conscience in Vietnam: Father Nguyen Van Ly, one of the best-known advocates for religious freedom. A few months later, Father Ly was set free. Unfortunately, in 2007 he was again arrested and sent back to prison.

PANELISTS:

Ambassador (ret.) Grover Joseph Rees Senior Counselor for International Initiatives, Boat People SOS

Grover Joseph Rees served as the first United States Ambassador to East Timor from 2002 to 2006. From October 2006 until January 2009 Ambassador Rees he was the Special Representative for Social Issues in the US Department of State. For years Joseph has been a strong voice promoting human dignity, including issues affecting vulnerable persons and the family, within the United Nations system.

From 1995 until 2002 Joseph was a senior staff member on the Foreign Affairs Committee in the US House of Representatives, where he was responsible for human rights and refugee protection. In this capacity, he played a major role in the drafting and enactment of important human rights legislation including the Trafficking Victims Protection Act, the International Religious Freedom Act, and the Torture Victims Relief Act.

Joseph also served as General Counsel of the US Immigration and Naturalization Service (1991-93), Chief Justice of the High Court of American Samoa (1986-1991), and Special Counsel to the Attorney General of the United States (1985-86).

Nguyen Thanh Giau, Hoa Hao Buddhist Church

Professor Nguyen Thanh Giau, a former Republic Of Vietnam National Police officer, was imprisoned in communist concentration camp for 9 years. He fled from Vietnam and arrived in the United States in 1987.

Prof. Giau is currently the Vice President of the Central Overseas Administration Board, Hoa Hao Buddhist Church, and President of the Hoa Hao Buddhist Administration Board of Southern California.

In addition, Prof. Giau is also the incumbent Chairman of the Vietnam Interfaith Council in the United States.

He currently resides in Southern California.

Paster Joseph Vang Chi Minh, H'mong Protestant Church

Pastor Joseph Vang Chi Minh is one of the first H'Mong people of Muong Nhe District, Ha Giang Province to practice Protestantism. His father was a decorated soldier in the Vietnamese People's Army and had received many medals. He was arrested and beaten near death after he openly practiced his faith.

Pastor Joseph was baptized and also became a devout Christian. Pastor Joseph studied the Holy Bible, Protestant theology, and later was ordained as his district pastor. While preaching, he was arrested, tortured severely, and was detained for months. Finally, the government decided to punish him even more harshly. At a sham trial, he was sentenced and imprisoned for 9 years.

Fearing for his life and freedom to practice his faith, Pastor Joseph decided to escape Vietnam with his family to Thailand in 2005 and was the first H'Mong Vietnamese family to be granted asylum in the United States (in 2007). He is currently in Minnesota and is an active advocate for religious freedom for ethnic minorities, especially H'Mong people in Vietnam. He has close relationships with many Protestant churches of ethnic minorities in Vietnam.

Pastor A Ga, Montagnard Evangelical Church of Christ of Vietnam

Pastor A Ga oversaw 12 house churches associated with the Montagnard Evangelical Church of Christ of Vietnam in the Central Highlands of Vietnam where many Montagnards have embraced Christianity. The local police, border patrol, and government units started to watch him as soon as he embraced Protestantism in 2003 and began their attempt to prevent him from serving church members as soon as he began his pastoral duties in 2006. After several detentions and over 40 police interrogation sessions (frequently involving torture or other intimidation tactics to force him to recant his faith and stop serving church members), he fled to Thailand in February 2013 to seek protection by the United Nations High Commissioner for Refugees - following a raid on his house by the police and militia who planned to arrest him.

From then on he has been assisting his fellow church members who remained behind by collecting information on government persecution of the church (and also other Montagnard churches) and then preparing religious persecution incident reports to submit to the United Nations Special Rapporteur for Freedom of Religion or Belief and the State Department of the United States. In 2018 Pastor A Ga, his wife and young son were granted asylum in the United States. He continues to serve remotely many Christians in 3 Central Highlands provinces - Kontum, Dak Lak and Gia Lai.

In July 2019, he was part of the delegation of former victims of religious persecution invited to meet with President Donald Trump at the White House on the occasion of the Second Ministerial to Advance International Religious Freedom.

Statement of Bishop Nguyen Thai Hop
Bishop of Ha Tinh Diocese, Vietnam

(English translation by BPSOS)

Ladies and Gentlemen,

I am honored to have this opportunity to discuss with you about the religious situation in Vietnam.

As you know too well, the Law on Belief and Religion took effect on January 1, 2018. We acknowledge a number of positive aspects such as its recognition of the religious needs of inmates and foreign nationals. The Law is also clearer about the obligations and authority of the government agency tasked with managing religious affairs and acknowledges the legal, non-commercial personality of religious organizations, among other positive features. Recently, the Central Religious Affairs Committee launched an online capability aiming to simplify and publicize government procedures pertaining to religious affairs.

However, the Law contains several provisions of concern, particularly a chasm between procedures on paper and reality, between urban areas and rural areas. A few examples are discussed below..

1- Land of religious organizations

In Vietnam, to be allowed to operate, a religious organization is required by law to have “lawful premises”. The Law on Belief and Religion recognizes the legal personality of religious organizations. However, perhaps no religious organization has been able to buy or sell land because the Land Law governs these transactions. This law specifies that, beginning on July 1, 2004, religious organizations are not allowed to buy, sell, exchange, inherit, or accept gifts of land. The only legal path is to accept land granted by the government. This is a choke point preventing religious organizations from growing or expanding their operation. Let me provide you with an example, the construction of the offices of the Diocese of Hà Tĩnh.

In 2011, when planning to create the Diocese of Hà Tĩnh by splitting the Diocese of Vinh, we applied for a grant of land which the government put on hold, citing their reason: the new Diocese has not yet been formed.

In November 2018, the Diocese of Hà Tĩnh was established formally and, immediately thereafter, we started the process of applying for a permit to build the new offices. Over the past 2 years (almost), we have sent more than 30 requests but the government has not yet replied. The new diocese is forced to use inadequate offices in the Parish of Văn Hạnh while Catholics are ready to donate land to build our new offices.

As to land transactions by religious organizations, the government reports annually the amount of land granted to parishes. For the Dioceses of Vinh and Hà Tĩnh, this “land grant” is in practice a transaction between parishes and landowners: parishes pay landowners who go through a process of “returning land to the government” and then the government issues a decision to grant the land to parishes. In essence, this is a transaction involving parishes and landowners which require official approval using a process of “you request, we approve” which is complicated and makes little sense. The government gives nothing while getting credit for granting land to religious organizations, again and again. This unjust practice gave rise to several conflicts between Catholics and the government in 3 provinces, Nghệ An – Hà Tĩnh – Quảng Bình.

2- “You request, We approve”

The Law on Belief and Religion does not explicitly mention “request” and “approve”, but this framework is cleverly hidden through requirements for “registering”, “notifying”, or “suggesting”. In practice, when a religious organization submits documents to agencies, it actually waits for approval. This shows that one is required to wait for the government to grant what should be one’s right to freedom of religion or belief. The government may act promptly or delay based on its discretion.

Another example is our requests to be allowed to split parishes in the dioceses of Vinh and Hà Tĩnh in recent years. The government “granted” our requests very sparingly, while rejecting most of the requests under arbitrary and indefensible pretexts such as “since you have been operating without problems, you should not request to split parishes”. (see photos).

3- Educational, medical, and charitable activities

The Law on Belief and Religion mentions that religious organizations may participate in educational, medical, and charitable activities. However, it fails to provide specifics about how, to what extent. Can we establish a charitable organization and procure a facility? Monks and nuns have not yet been able to work in a number of spheres of much interest and compatibility to their training and nature, and these spheres do need their participation

4- Ministering to ethnic communities

The Constitution and laws of Vietnam note the right to freedom of movement. In reality, there are “off limits” areas which are inaccessible to priests, monastics and Catholics. For example, we may not help minority ethnic groups. Our experience is that minority enclaves in Hà Tĩnh and Quảng Bình are guarded by the police and military whose members frequently stopped us from entering. Many times, they used pretexts and tricks to do so.

In September 2019, when floods ravaged villages in Tuyên Hóa and Quảng Bình, we brought supplies to the victims. The local commune government told us to leave the supplies with them and the government will distribute supplies to the victims. When we tried to go to a nearby village, we found our way blocked by a pile of dirt in the middle of the road. A crudely made sign said “no cars allowed”. Only a few hours earlier, locals had told us that the road was open. (See photos).

5- Other violations of human rights

Aside from the aforementioned, undeniable issues, the authorities continue to rely on their opinion shapers who use libelous, despicable materials to attack adherents and clergy members of religious organizations on the internet. One of these forces is the “Red Flag Association” which was very active once. Now that this entity is quiescent, the authorities use instead the Veterans Association, Alliance of Women Associations, and the like. In addition, public schools are a venue for discrediting and singling out religious organizations.

In conclusion, an in-depth analysis would show that the Vietnamese government still views religion through a political and ideological lens. The authorities consider religious organizations to be adversaries which constantly seek to “undermine national defense and security”, “undermine social order and security”, “divide the people”, etc. Consequently, the government has been spending much money and using many employees to monitor, intimidate, gather intelligence on, and control all religious activities while seeking to entice a number of religious organizations to become the tools of the government or, at least, subject themselves to its tight control and be content with operating thanks to “favorable treatment” by the government.

(Original statement in Vietnamese)

Kính thưa quý vị và quý bạn,

Tôi rất hân hạnh được hiện diện ở đây để thảo luận đôi điều về tình hình tôn giáo tại Việt Nam.

Như quý vị quá rõ, Luật Tín ngưỡng, tôn giáo có hiệu lực thi hành từ ngày 01/01/2018. Chúng tôi công nhận Bộ Luật có một số điểm tích cực như quan tâm đến nhu cầu tôn giáo của những người bị giam giữ, cũng như của người nước ngoài. Bộ Luật cũng quy định rõ ràng hơn nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan quản lý nhà nước về lãnh vực tôn giáo và nhìn nhận tư cách pháp nhân phi thương mại của các tổ chức tôn giáo, v.v. Mới đây, Ban Tôn giáo Chính phủ đã mở hệ thống dịch vụ công trực tuyến nhằm đơn giản và công khai hóa các thủ tục hành chính cấp chính phủ về tôn giáo.

Tuy nhiên, trong Bộ Luật, vẫn còn nhiều điều khiến chúng tôi quan ngại. Nhất là có vực thẳm giữa văn bản và thực tế, giữa thành thị và nông thôn. Xin trưng dẫn một vài thí dụ.

3- Về đất của tổ chức tôn giáo

Tại Việt Nam, muốn được hoạt động tôn giáo hợp pháp, luật đòi hỏi phải “có địa điểm hợp pháp”. Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo nhìn nhận tư cách pháp nhân của các tổ chức tôn giáo, nhưng cho đến nay có lẽ chưa tổ chức tôn giáo nào có thể tự do mua bán đất đai, vì còn bị chi phối bởi Luật Đất đai. Theo Luật Đất đai, kể từ ngày 01/7/2004, các tổ chức tôn giáo không được mua bán, chuyển đổi, nhận thừa kế, hoặc nhận tặng, cho, nhận dâng cúng đất đai. Con đường duy nhất để có sở hoạt động là phải xin Nhà nước cấp đất. Đây là một nút thắt bóp nghẹt quyền mở rộng cơ sở và hoạt động tôn giáo. Để dẫn chứng, tôi xin trình bày việc xây dựng Tòa Giám mục Hà Tĩnh.

Năm 2011, khi dự tính tách Giáo phận Hà Tĩnh từ Giáo phận Vinh, chúng tôi đã xin cấp đất để xây dựng trụ sở của Giáo phận mới. Đề nghị đó chưa được chấp thuận vì lý do Giáo phận mới chưa thành lập.

Tháng 11/2018, Giáo phận Hà Tĩnh được chính thức thành lập và ngay sau đó, chúng tôi bắt đầu tiến trình xin cấp đất xây dựng trụ sở Tòa Giám mục. Gần 2 năm nay, chúng tôi đã gửi hơn 30 văn bản đề nghị, tiến hành thủ tục nhưng đến nay, vẫn chưa có trả lời. Hiện tại, Tòa Giám mục Hà Tĩnh phải mượn cơ sở chật hẹp của giáo xứ Văn Hạnh. Trong khi đó, thửa đất chúng tôi đề nghị, giáo dân đã sẵn sàng dâng cúng cho Giáo phận để làm Tòa Giám mục.

Liên quan đến đất của tôn giáo, trong báo cáo hằng năm của nhà nước có số liệu giao đất cho các giáo xứ. Nhưng đối với Giáo phận Vinh và Hà Tĩnh, việc gọi là “giao đất” này thực chất là việc mua bán giữa giáo xứ với người có đất: Giáo xứ trả tiền cho người có đất, rồi người đó làm đơn gọi là “trả lại đất cho nhà nước” và cuối cùng, nhà cầm quyền ban hành quyết định cấp đất cho giáo xứ. Tóm lại, đây là một thủ tục mua bán giữa giáo xứ với chủ đất, nhưng phải được Nhà nước ưng thuận và ban ơn qua những thủ tục “xin-cho”, “cấp phép” rất nhiều khê và phí lý. Rất nhiều lần, nhà nước không mất gì, nhưng vẫn được tiếng là đã cấp đất cho tôn giáo. Chính lối hành xử bất công và phí lý này là nguyên nhân của nhiều xung đột giữa giáo dân với nhà cầm quyền tại ba tỉnh Nghệ An – Hà Tĩnh – Quảng Bình.

4- Cơ chế “xin-cho”

Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo không dùng từ “xin phép” và “cho phép” nhưng đã khéo léo che đậy cơ chế “xin-cho” bằng các mỹ từ khác như “đăng ký”, “thông báo”, “đề nghị”. Thực tế, khi tổ chức tôn giáo gửi các văn bản đến cơ quan chức năng cũng phải chờ sự cho phép. Cơ chế này cho

thấy tự do tôn giáo, tín ngưỡng không thật sự là quyền mà chỉ là ân huệ cần phải xin. Nếu “biết điều” hay về phe của họ thì được ban phát rộng rãi và nhanh chóng, nếu không thì phải chờ ...

Xin đơn cử như việc tách các giáo xứ ở Giáo phận Vinh và Hà Tĩnh trong những năm gần đây, nhà cầm quyền chỉ “ban phát” một cách hết sức hạn chế. Đại đa số kiến nghị đã bị từ chối, với những lý do rất vô lý, độc đoán và ấu trĩ, ví dụ như “đang hoạt động ổn định nên không được đặt vấn đề tách xứ”. (xem hình đính kèm).

3- Tham gia giáo dục, y tế, từ thiện

Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo công nhận các tôn giáo được tham gia các hoạt động giáo dục, đào tạo, y tế, bảo trợ xã hội, từ thiện, nhân đạo. Nhưng không có quy định cụ thể: tham gia như thế nào và tới mức nào? Có được thành lập tổ chức và xây dựng cơ sở không? Do đó, các tu sĩ Công giáo vẫn chưa có cơ hội hoạt động trong một lãnh vực họ rất tâm đắc và đồng thời đang rất cần đến sự hiện diện của họ.

4- Việc tiếp xúc với các sắc tộc thiểu số

Hiến pháp và pháp luật Việt Nam ghi nhận quyền tự do đi lại của người dân, nhưng trong thực tế, có những “vùng cấm” mà linh mục, tu sĩ và giáo dân không được đến, ví dụ như việc tiếp xúc cứu trợ, giúp đỡ các sắc tộc thiểu số. Theo ghi nhận của chúng tôi, các bản làng của sắc tộc thiểu số vùng Hà Tĩnh, Quảng Bình đều có các chốt canh của an ninh, quân đội và khi chúng tôi đến thường bị họ ngăn cấm và nhiều khi dùng đến các vũ khí.

Ví dụ như vào tháng 9/2019, khi các bản ở vùng Tuyên Hóa, Quảng Bình bị lũ quét, chúng tôi mang hàng cứu trợ đến nhưng nhà cầm quyền cấp xã đã đề nghị chúng tôi để hàng cứu trợ lại, họ sẽ phát sau. Khi chúng tôi tìm cách đến một bản gần đó, chúng tôi phát hiện một đồng đất vừa mới đổ chắn ngang trên đường với một biển báo thô sơ “cấm xe ô tô”, mặc dù trước đó mấy giờ đồng hồ, người dân cho biết đường vào bản vẫn đi được bình thường. (Xem hình đính kèm).

5- Các vấn đề xâm phạm nhân quyền khác

Ngoài những vấn đề nêu trên, nhà cầm quyền tiếp tục sử dụng lực lượng dư luận viên để phá tôn giáo trên mạng truyền thông với những chiêu bài bần thiêu, vu khống, bôi nhọ các chức sắc tôn giáo... Lực lượng “Cờ đỏ” một thời hoành hành, hiện nay đang tạm lắng, nhưng thay vào đó, nhà cầm quyền sử dụng các hội đoàn như Hội Cựu chiến binh, Hội liên hiệp phụ nữ.... Mặt khác, việc bêu xấu, phân biệt tôn giáo cũng được đưa vào tuyên truyền trong các trường học công lập.

Tóm lại, phân tích một cách sâu xa, nhà cầm quyền Việt Nam vẫn nhìn các tôn giáo thuần túy dưới lăng kính chính trị và ý thức hệ. Họ thường xem tôn giáo như những lực lượng đối kháng luôn tìm cách “xâm phạm quốc phòng, an ninh”, “xâm phạm trật tự an toàn xã hội”, “chia rẽ dân tộc”... Chính vì thế, họ đã và đang tiêu tốn nhiều tiền của, nhân lực để theo dõi, đe dọa, dò xét, kiểm soát mọi hoạt động tôn giáo, đồng thời tìm cách mua chuộc, dụ dỗ để biến một số tổ chức tôn giáo thành công cụ của chế độ hay ít ra cũng phải chịu sự giám sát chặt chẽ và ngoan ngoãn hoạt động dưới sự “ban ơn” của họ.

**Statement of The Most Venerable Thich Thien Minh
Member, Unified Buddhist Church of Vietnam Shangha**

(English translation by BPSOS)

Ladies and Gentlemen and Distinguished Panelists:

Today I am very fortunate to be here, not as a prisoner of conscience with more than a quarter of a century in prison under the atheist Communist regime, but as a monk sharing with you the miseries that the Unified Buddhist Church of Vietnam (UBCV) has suffered over 45 years in my home country, Vietnam.

With the policy of controlling all religions and putting religions under the umbrella of the government's Fatherland Front, the State of Vietnam has implemented a policy of persecuting Buddhism along with other religions by following tactics:

- Do not recognize traditional or independent churches, or temples belong to UBCV; promoting and pressuring churches/temples to participate in the state sanctioned churches;
- Appropriating temples, confiscating properties and real assets of independent churches or temples belonging to UBCV;
- Do not allow the construction or expansion of the facilities of the independent churches/temples or temples of UBCV;
- Do not issue household registration for independent monks and nuns or those in the UBCV;
- Isolating independent temples or those belonging to UBCV by preventing Buddhists from attending Buddhist ceremonies or prayer services at these temples.

The following incidents have happened:

1. Ven. Thích Đồng Quang, Abbot of Son Linh Temple in hamlet 5, Pleiku Town, Ngọc Hồi District, Kontum Province, belonging to UBCV. The sanctuary of Son Linh Temple was smashed to pieces in January 2019, the damage amounted to 5 billion VND. Now he has to temporarily stay in the dilapidated penthouse on the side of the temple. He has no place to worship.
2. Ven. Thích Thông Siêu, former Abbot of Long Hoa Temple in Tinh Ha Commune, Son Tinh District, Quảng Ngãi Province. This temple belongs to the Buddhist Sangha of Vietnam (BSV) sanctioned by the government. As he refused to join the Fatherland Front, he was kicked out of the temple by the authorities in 2000 and he was not granted a household registration. He is now an "errant monk" in every place. He stayed a few months at each of the temples owned by his brother monks. Meanwhile the State still monitored and harassed him. They indeed took away his right to practice religion.
3. Ven. Thích Thiên Thuận, Founder and Abbot of Thiên Quang Temple in hamlet 5, Hoa Binh Commune, Xuyen Moc District, Ba Ria-Vung Tau Province, since 2000. The government has repeatedly asked him to join the BSV; but he refused to join. Since 2012 a number of Buddhist

Youth Associations in Ba Ria - Vung Tau and in neighboring provinces came to the temple for camping and setting up a liaison office. In 2015, the temple built the Six-Harmony Tower and a Gazebo overlooking Water representing peace and tranquility, then they were renovated in 2018.

In March 2019, the government hand delivered a notice asking the temple to demolish these two structures for illegal construction. Then they made the minutes of the meeting, but he did not sign it. Since 2018, the government has devised a scheme to build a drainage ditch through the temple's land to divide the land into two triangles to prevent the temple from developing in the future. Ven. Thich Thien Thuan had twice filed a complaint about this and requested a meeting with the local authorities but he has not heard from them.

As for me, Thich Thien Minh, I am the former Abbot of Vĩnh Bình Temple in Bạc Liêu Province that I had since 1973. The Vietnamese government imprisoned me for 26 years (1979 – 2005). While I was in prison, the government confiscated my temple and transformed it into a public school. I am now a temple-less monk.

After listening to the above evidences, I think you can see the intention of the Vietnamese State is to destroy independent temples or the temples of the UBCV. We would like to show you the true pictures of persecution of religions in Vietnam; and hereby requesting the United Nations and organizations fighting or advocating for human rights and freedom of religion or belief in the US and around the world to require the Vietnamese government to abide by the provisions of the Universal Declaration of Human Rights and of the International Covenant on Civil and Political Rights, which the State of Vietnam has accepted to follow.

Thank you so much.

(Original Statement in Vietnamese)

Kính thưa chư Liệt Vị:

Hôm nay chúng tôi được duyên lành đến cùng quý vị; không phải với tư cách của một tù nhân lương tâm với trên 1/4 thế kỷ trong vòng lao lý dưới chế độ Cộng Sản vô thần, mà đến đây để hầu chuyện cùng quý vị những pháp nạn mà Giáo Hội Phật Giáo VN (GHPGVNTN) phải gánh chịu trên 45 năm qua tại quê nhà.

Với chủ trương quốc doanh hoá tôn giáo và đặt tôn giáo dưới sự kiểm soát của Mặt Trận Tổ Quốc, Nhà Nước VN đã thi hành một chính sách bách hại Phật Giáo nói riêng và các tôn giáo nói chung, qua các hình thức sau đây:

- Không chấp nhận các tôn giáo chân truyền hay độc lập; thúc đẩy và áp lực các tôn giáo tham dự vào hệ thống quốc doanh;
- Chiếm đoạt chùa chiền, chiếm đất đai tài sản của Chùa độc lập hay Chùa thuộc GHPGVNTN;
- Không cho phép xây cất hay mở mang cơ sở của các Chùa độc lập hay Chùa thuộc GHPGVNTN;
- Không cấp hộ khẩu cho các tăng ni độc lập hay thuộc GHPGVNTN;
- Cô lập hoá các chùa độc lập bằng cách ngăn cấm Phật tử đến lễ Phật tại các chùa không thuộc hệ thống quốc doanh.

Điển hình là các vụ việc sau đây hiện đang xảy ra:

1. Thượng Toạ Đồng Quang, Trụ Trì Chùa chùa Sơn Linh tại thôn 5, thị trấn Pleiku, huyện Ngọc Hồi, tỉnh Kon Tum, thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Chánh điện chùa Sơn Linh bị đập phá tan tành vào tháng Giêng năm 2019, thiệt hại lên tới 5 tỷ đồng VN. Nay Thầy tạm trú tại cái trái 3 gian bị đột nát trên đất Chùa; nơi thờ tự hiện không còn nữa.

2. Thượng Toạ Thích Thông Siêu, nguyên Trụ Trì chùa Long Hoa tại Xã Tịnh Hà, Huyện Sơn Tịnh, Tỉnh Quảng Ngãi. Chùa này thuộc hệ thống Phật Giáo VN do chính quyền kiểm soát. Vì Thầy không chịu gia nhập Mặt Trận Tổ Quốc nên bị chính quyền xua đuổi ra khỏi Chùa vào năm 2000 và không được cấp hộ khẩu. Thầy hiện nay là “du tăng”, rày đây mai đó. Thầy tá túc tại chùa của các huynh đệ tăng, mỗi nơi vài tháng, nhưng Nhà Nước vẫn theo dõi và hăm dọa. Họ đã cướp đi quyền thực hành tôn giáo của Thầy.

3. Thượng Toạ Thích Thiên Thuận, sáng lập và Trụ Trì Chùa Thiên Quang, Xóm 5, Xã Hoà Bình Huyện Xuyên Mộc, Tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu, từ năm 2000. Chính quyền đã nhiều lần yêu cầu Thượng Toạ gia nhập hệ thống Phật Giáo Việt Nam, một tôn giáo quốc doanh kiểm soát bởi chính quyền. Từ năm 2012 một số các Gia Đình Phật Tử tại Bà Rịa - Vũng Tàu và tại các tỉnh lân cận về Chùa cắm trại và lập văn phòng liên lạc. Năm 2015 Chùa thiết lập Tháp Lục Hoà và Nhà Thủy Tạ, sau đó hai công trình này được tu bổ vào năm 2018. Tháng Ba năm 2019 chính quyền đưa một thông báo đến tận tay Thầy Trụ Trì và yêu cầu Chùa phá bỏ hai công trình này vì đã xây cất bất hợp pháp không có giấy phép. Sau đó họ làm biên bản, nhưng Thầy không ký. Từ năm 2018 chính quyền đã phác hoạ một âm mưu làm một đường mương thoát nước chảy qua khu đất của Chùa để chia khu đất Chùa thành hai hình tam giác. Sự việc này sẽ ngăn cản sự phát triển của Chùa trong tương lai. Thượng Toạ đã làm đơn khiếu nại và yêu cầu có một buổi họp với chính quyền, nhưng chưa nhận được hồi đáp.

4. Về phần tôi, Thích Thiện Minh, Chùa Vĩnh Bình mà tôi làm toạ chủ và trụ trì từ năm 1973 bị cưỡng chế vào năm 1979 và tôi bị bắt giam cầm suốt 26 năm, mãi đến năm 2005 mới được trả tự do. Ngôi chùa đã bị phá hủy và được xây dựng thành một trường học, với tên Lê Văn Đẩu. Hiện nay tôi không có nơi tu trì và thờ phụng.

Qua phần trình bày trên chắc quý vị đã nhìn thấy các âm mưu của nhà Nước Việt Nam nhằm triệt hạ các chùa độc lập hay các chùa thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Chúng tôi muốn nói lên sự thật đau lòng đó để yêu cầu Liên Hiệp Quốc và các tổ chức tranh đấu cho nhân quyền và tự do tôn giáo Hoa Kỳ và quốc tế đòi hỏi chính quyền Việt Nam phải tuân thủ các điều khoản của Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền và của Bản Công Ước Quốc Tế về Quyền Dân Sự và Chính Trị mà Nhà Nước Việt Nam đã chấp nhận tuân theo.

Xin cảm ơn và kính chào chư Liệt Vị.

Statement of Mr. Tran Ngoc Suong
Chairman of Cao Dai Parish Executive Committee

(English translation by BPSOS)

Members of the U.S. Congress, Officials of the U.S. Department of State, and
Commissioners of the U.S. Commission on International Religious Freedom,

I am Trần Ngọc Sương, the Chairman of the Executive Committee of my Cao Dai parish in Go Cong City. On behalf of the Junior Sacerdotal Council of the Cao Dai Church, also known as the Church of the Third Amnesty of God, I would like to give you an overview of the Vietnamese government's policy aiming to destroy the independent Cao Dai Church. Also, I would like to urge you to help us as we push back against the suppressive policy.

1/- The Cao Dai Church is a victim of the government's policy of suppressing religious freedom. The Cao Dai Church was established by God's will in 1926. The purpose of this religion is the material and spiritual endowment of our people because when the people are empowered, they can bring about peace, democracy and freedom.

The Communist government declared the Sacerdotal Council of the Cao Dai Church a reactionary organization on July 20, 1978. The People's Council of Tây Ninh Province issued its decision to dissolve the Cao Dai Church on December 13, 1978.

While the Sacerdotal Council had been made inoperative, Cao Dai adherents maintained their religious belief, making it necessary for the Vietnamese government to find a more sophisticated way to destroy our Church.

The government developed and implemented its Plan No. 01 which involved the establishment of a Cao Dai denomination in 1997 and allowing its headquarters to be located at the Tay Ninh Holy See. The 1997 Cao Dai sect took over the Tây Ninh Holy See and almost all the local temples, shrines (of the Female Buddha), and other facilities which belong to the authentic Cao Dai Church, and stole the identity of the authentic Cao Dai Church. This sect has been persecuting authentic adherents for more than 2 decades.

2/- Pushing back against persecution

In 2015 we connected with Boat People SOS and enrolled in their 12-month training program on human rights, how to collect evidence of violation of religious freedom by the government, and report these incidents using the applicable United Nations template.

Developing organizational strength: The Junior Sacerdotal Council¹ members use the knowledge, acquired from this training, about functioning as an organization and the right to religious freedom pursuant to Article 18 of the International Covenant on Civil and Political Rights to defend the right to practice our faith. When our members conduct religious rites, they would form 3 groups, one tasked with conducting the rites, one tasked with speaking with government personnel in case they intrude, and one tasked with collecting photographic and

¹ Consisting of overseas and Vietnam-based Cao Dai adherents who chose to remain independent of the government's Cao Dai sect.

audio evidence of such an intrusion by government personnel or their non-State agents. A member would use the collected information to write a report on the incident, based on the UN template, which Boat People SOS would translate into English and submit to the appropriate international agencies and organizations.

Conducting international advocacy: The Junior Sacerdotal Council communicated the situation of the Cao Dai Church to international entities such as David Saperstein, U.S. Ambassador-at-Large for International Religious Freedom; Professor Heiner Bielefeldt, UN Special Rapporteur for Freedom of Religion or Belief; Ms. Laurence Andre, Office of the High Commissioner for Human Rights; and the U.S. Commission on International Religious Freedom.

In 2016 a member testified at a hearing convened by the U.S. Congress.

A number of our members participated in the Southeast Asian Conference on Freedom of Religion or Belief in Thailand in 2015, in East Timor in 2016, in the Philippines in 2017, and in Thailand in 2018 and 2019.

In July 2018, Boat People SOS submitted to Congress a report on the 1997 Cao Dai sect, the non-State actor with a long history of persecution against the Cao Dai Church.

The Junior Sacerdotal Council collaborated with a Cao Dai temple in Texas, Mountain View Temple, to stop the 1997 Cao Dai sect from trademarking the name of our religion. In July 2019, the Department of Commerce cancelled this sect's trademark registration of the name of our religion. Subsequently, we filed another complaint against 5 individuals and 2 organizations with connections to the 1997 sect for libel against Mountain View Temple and specific members of the temple's congregation.

The Junior Sacerdotal Council has managed to gradually push back against religious suppression because we chose to do the right thing in the right way.

3/- The Junior Sacerdotal Council builds on its achievements to accelerate the nomination to and staffing of local religious executive committees.

Now, I would like to invite Nguyễn Xuân Mai, a parish executive committee vice-chair, to talk about some real experience.

“Ladies and gentlemen,

“I am Nguyễn Xuân Mai, a parish executive committee vice-chair in the Town of Vĩnh Long and a victim of religious suppression. In full view of Vietnamese government officials, thugs and members of the 1997 sect beat me up to stop me from practicing my faith. The government took many steps to prevent me from attending the Southeast Asian Conference on Freedom of Religion or Belief. The police interrogated me after falsely claiming that I was a terrorist.

“I am working on strengthening the Junior Sacerdotal Council through providing guidance to fellow adherents on implementing Religious Decree No. 257 issued by the Guardian of Laws of our Cao Dai Church. This decree requires adherents to make nominations to executive committees of parishes to enable church affairs to continue in case the Sacerdotal Council is rendered inoperative. It does not go against the Law on Belief and Religion or Article 18 of the International Covenant on Civil and Political Rights to which Vietnam is a party. Being close to our local adherents, I observed that

many government officials tried to propagate the notion that the original Cao Dai Church (which was established in 1926) is not yet approved and therefore adherents who practice their faith break the law.

“Such an official claim aims to coerce adherents into joining the 1997 sect, reflecting the UN Human Rights Council’s concern - *religious groups which do not register and are not recognized are harassed, monitored, and pressured into renouncing their faith...*”

“Thank you. Now, would Parish Executive Committee Chair Trần Ngọc Sương please resume your discussion?”

4/- There has been no policy change.

The government has shown some flexibility. However, this may be a temporary phenomenon whereas its policy of destroying the Cao Dai Church remains unchanged. The most recent evidence is the attempt to take over the independent Hiếu Xương Temple in Tuy Hòa City.

I became an adherent in 1974. The 1997 sect was established 23 years later. Yet, in April 2020, the 1997 sect, working with the religious affairs committee of Tiền Giang Province, issued Decree No. 223/95 NCPS-HL to expel me from the Cao Dai Church. I filed a complaint on June 18, 2020 with the Court of Hòa Thành District. This court has not yet responded.

Another chairperson of a parish executive committee, Mr. Nguyễn Văn Thiệt, a resident of Thuận An District, Bình Dương Province, became an adherent 20 years before the establishment of the 1997 sect. The 1997 sect expelled him from the Church after he attended the Southeast Asian Conference on Freedom of Religion or Belief in 2015. Mr. Nguyễn Văn Thiệt also filed a complaint. He has not yet received a response from the court.

Also, in April 2020, the news organization Thời Báo Miền Tây (Western Times) and several Facebook users in Tiền Giang Province posted offensive materials designed to dishonor me and cast doubt on my religious faith. I requested the Information and Communications Bureau of Tiền Giang Province to provide me with certain information about these incidents, to no avail. I submitted to the Court of Gò Công Township a request for them to announce that there is no basis for the posted information. Mr. Nguyễn Anh Phụng, a vice-chairman of a parish executive committee, is another victim of this smear campaign.

I hope that you all will show your concerns so that our Vietnamese courts will follow the law.

5/- Conclusion

I would like to repeat myself: The government has shown some flexibility. However, this may be a temporary phenomenon whereas its policy of destroying the Cao Dai Church remains unchanged.

The Junior Sacerdotal Council urges Congress heed a recommendation of the U.S. Commission for International Religious Freedom in its report for 2019: *Send regular delegations focused on religious freedom and related human rights to Vietnam and request to visit areas impacted by restrictions on religious freedom.*

This may make the Vietnamese government change its policy towards religion and truly respect its citizens’ religious freedom.

Thank you very much.

(Original statement in Vietnamese)

Kính thưa các viên của Quốc Hội Hoa Kỳ

Kính thưa các giới chức Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ

Kính thưa Ủy Hội Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế tại Hoa Kỳ (USCIRF)

Tôi Chánh Trị Sự Trần Ngọc Sương thay mặt Hội Thánh Em Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ xin trình bày về chính sách tiêu diệt Đạo Cao Đài độc lập, nỗ lực đẩy lùi sự vi phạm và thỉnh cầu sự giúp đỡ.

1/- Hội Thánh Cao Đài là nạn nhân của chính sách diệt đạo

Đạo Cao Đài do Thượng Đế lập ra vào năm 1926. Đạo chủ trương hữu sản hóa người đạo cả về vật chất lẫn tinh thần, làm cho dân mạnh để xây dựng xã hội hòa bình, dân chủ, tự do.

Hội Thánh Cao Đài bị chính quyền ra bản án kết tội phản động vào ngày 20/7/1978. Hội Đồng Nhân Dân tỉnh Tây Ninh ra Quyết nghị giải tán Tôn giáo Cao Đài vào ngày 13/12/1978.

Hội Thánh Anh bị cốt nhục niềm tin của người Đạo vẫn tồn tại nên nhà cầm quyền Việt Nam thay đổi cách thức diệt đạo tinh vi hơn.

Chính quyền Việt Nam lập kế hoạch 01 để tạo ra Chi phái 1997 tại Tòa Thánh Tây Ninh. Chi phái 1997 đã chiếm Tòa Thánh Tây Ninh, chiếm hầu hết Thánh Thất, Điện Thờ và cơ sở tôn giáo; ăn cắp căn cước của Đạo Cao Đài và đàn áp người đạo hơn 20 năm.

2/- Đẩy lùi sự vi phạm

Năm 2015 chúng tôi liên lạc với tổ chức BPSOS, tham gia các khóa học về nhân quyền 12 tháng, tập huấn về cách thu thập chứng cứ vi phạm và viết báo cáo theo mẫu Liên Hiệp Quốc.

Về phát huy nội lực: Hội Thánh Em vận dụng những kiến thức về tổ chức, về quyền tự do tôn giáo theo điều 18 Công Ước quyền Dân sự và Chính trị để bảo vệ quyền hành đạo. Khi hành đạo phân công nhóm thực hiện nghi lễ tôn giáo, nhóm đối thoại và nhóm thu thập chứng cứ vi phạm. Viết báo cáo theo mẫu Liên Hiệp Quốc và nhờ BPSOS chuyển sang Anh ngữ, chuyển đến các cơ quan hữu trách.

Về quốc tế vận: Hội Thánh Em tiếp xúc và trình bày về hiện tình Đạo Cao Đài với các giới chức và các tổ chức như: Ngài Đại Sứ Lưu Động về Tự do Tôn Giáo Quốc Tế David Saperstein, Ủy Hội Tự do tôn giáo quốc tế Hoa Kỳ, Đặc phái viên Liên Hiệp Quốc về Tự do Tôn Giáo GS TS Heiner Bielefeldt, Cao Ủy Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc cô Laurence Andre...

Năm 2016 điều trần trước Quốc hội Hoa Kỳ.

Tham gia Hội Nghị Tự Do Tôn Giáo và Niềm Tin năm 2015 tại Thái Lan. Năm 2016 tại Đông Timor. Năm 2017 tại Philippines. Năm 2018 tại Thái Lan và năm 2019 cũng tại Thái Lan.

Hồ sơ Chi phái 1997 là tác nhân phi chính phủ với thành tích dài lâu vi phạm nhân quyền Đạo Cao Đài đã được tổ chức BPSOS biên soạn và trình đến Quốc Hội Hoa Kỳ vào tháng 7 năm 2018.

Phối hợp với Thánh Thất Mountain View tại Taxes, Hoa Kỳ chống lại việc chi phái 1997 câu chứng độc quyền danh hiệu đạo. Bộ Thương Mại Hoa Kỳ đã chấp thuận yêu cầu hủy bỏ vào tháng 7 năm 2019. Hiện nay đang mở vụ kiện thứ hai: Kiện 05 cá nhân và 02 tổ chức liên quan đến chi phái 1997 đã phỉ báng, gây tổn hại cho cá nhân và Thánh Thất Mountai View.

Hội Thánh Em đã làm đúng việc và đúng cách nên từng bước đẩy lùi sự vi phạm.

3/- Hội Thánh Em phát huy thành quả đạt được để đẩy mạnh việc công cử Bàn Trị Sự tại các địa phương.

Kính mời Phó Trị Sự Nguyễn Xuân Mai trình bày phần thực tế ghi nhận được.

“Kính thưa quý vị.

“Tôi là Phó Trị Sự Nguyễn Xuân Mai, hiện ngụ tại thị xã Vĩnh Long Tôi là nạn nhân của chính sách tiêu diệt Đạo Cao Đài. Trong khi hành đạo Tôi đã bị côn đồ và chi phái 1997 hành hung ngay trước mắt nhà cầm quyền Việt Nam. Tôi đã bị ngăn chặn nhiều lần khi tham dự Hội nghị Tự Do Tôn giáo và Niềm tin. Công an Việt Nam xếp tôi vào thành phần khủng bố và mời làm việc.

“Tôi đang phụ trách việc phát huy nội lực cho Hội Thánh Em bằng cách: Hướng dẫn đồng đạo thực hiện Thánh Lệnh 257 của Đức Hộ Pháp: Khi Hội Thánh Anh bị cốt thì Tín Đồ công cử Bàn Trị Sự để cầm giềng mỗi đạo là phù hợp với Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo, phù hợp với điều 18 Công Ước Quyền Dân sự và Chính trị mà Việt Nam đã ký kết. Tôi gắn bó với đồng đạo nên nhận thấy nhiều cán bộ đã tuyên truyền rằng: Đạo Cao Đài 1926 chưa được nhà nước công nhận nên sinh hoạt tôn giáo là vi phạm pháp luật.

“Cán bộ giải thích như thế để ép cải đạo theo chi phái 1997, rất đúng với sự quan ngại của Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc: *là các nhóm tôn giáo không đăng ký và không được công nhận sẽ bị sách nhiễu, theo dõi, bị áp lực từ bỏ tín ngưỡng của mình...* Xin thành thật cảm ơn quý vị. Xin mời hiền huynh Chánh Trị Sự Trần Ngọc Sương tiếp tục.”

4/- Bản chất không thay đổi

Sự nhượng bộ của nhà cầm quyền là có thật. Nhưng đó chỉ là hiện tượng, còn bản chất chính sách tiêu diệt tôn giáo Cao Đài vẫn như cũ. Bằng chứng mới nhất là Tháng 7 năm 2020 Thánh Thất Hiếu Xương (Tuy Hòa) của Đạo Cao Đài độc lập bị đánh chiếm.

Tôi nhập môn năm 1974, chi phái 1997 ra đời 23 năm sau đó. Nhưng tháng 4 năm 2020 Chi phái 1997 kết hợp với Ban Tôn giáo tỉnh Tiền Giang ra Huấn lệnh 223/95 NCPS-HL trực xuất tôi ra khỏi tôn giáo của họ là vô lý. Ngày 18/6/2020 Tôi đã Khởi Kiện tại Tòa Án huyện Hòa Thành đến nay Tòa không phản hồi.

Chánh Trị Sự Nguyễn Văn Thiệt ngụ tại Thuận An, Bình Dương nhập môn trước khi chi phái 1997 ra đời 20 năm. Do tham dự Hội Nghị Tự Do Tôn Giáo và Niềm Tin tại Thái Lan năm 2015, nên cũng bị chi phái 1997 trục xuất. Hiền huynh Nguyễn Văn Thiệt cũng đã khởi kiện, Tòa chưa phản hồi,

Cũng trong tháng 4 năm 2020 Thời Báo Miền Tây và hàng loạt FB tỉnh Tiền Giang có bài viết xúc phạm đến danh dự, nhân phẩm và niềm tin tôn giáo của tôi. Tôi đã yêu cầu Sở Thông Tin và Truyền Thông tỉnh Tiền Giang cung cấp thông tin, nhưng không được đáp ứng. Tôi đã có đơn gửi đến Tòa An thị xã Gò Công yêu cầu tuyên bố các thông tin trên là sai sự thật. Phó Trị Sự Nguyễn Anh Phụng cũng là nạn nhân như Tôi.

Kính mong quý vị quan tâm để Tòa án Việt Nam phải tôn trọng pháp luật.

5/- Kết luận

Nhắc lại, sự nhượng bộ của chính quyền Việt Nam là hiện tượng. Bản chất tiêu diệt Đạo Cao Đài vẫn không thay đổi.

Hội Thánh Em thỉnh cầu Quốc Hội quan tâm đến đề nghị của Ủy Hội Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế Hoa Kỳ năm 2019: *Thường xuyên gọi các phái đoàn chú trọng vào tự do tôn giáo và yêu cầu được đến thăm các nơi bị hạn chế về tự do tôn giáo.* Để chính quyền Việt Nam có chính sách tôn giáo thực sự tôn trọng quyền tự do tôn giáo của công dân

Trân trọng kính chào.

Statement of Mr. Nguyen Thanh Giau
Vice President of the Central Overseas Administration Board
Hoa Hao Buddhist Church

(English translation by BPSOS)

Ladies and Gentlemen,

After taking over South Vietnam in 1975, the Vietnamese Communists treated us very harshly, e.g., imprisoning South Vietnamese military and civilian personnel in re-education camps, for up to 17 years in some cases, causing the untimely death of over 100,000 victims; confiscating the houses of former government workers and soldiers; robbing business owners through campaigns to combat capitalism; exiling families with ties to the South Vietnamese government to the so-called New Economic Zones and seizing the houses that they were forced to leave behind; or changing the currency as a pretext to dispossess the people. To suppress all religious organizations, including the Hòa Hảo Buddhist Church, the Communists imprisoned church leaders both at the headquarters of this organization and at various localities, causing thousands to die in re-education camps.

Properties seized by the Communists include:

- Buildings which used to house Church headquarters personnel and local administrative units in villages and larger administrative units. Thousands of Church properties such as meeting halls, meditation centers, temples, theology training centers, auditoriums, pilgrimage centers, hospitals, colleges.
- A village in Phú Tân District, An Giang Province, by the name Hòa Hảo Village meant something very special to Hòa Hảo Buddhists. The Communists changed its name to Town of Phú Mỹ in a deliberate attempt to remove all traces of the religion founder Huỳnh.
- The government seized and banned the founder's original theology book, book of prophecies, and book of poems which were written to clarify the doctrine of the Church. The ban lasted from 1975 until 1995 and was implemented very rigorously through prison sentences for those who were caught violating the ban. Only in 1999 was a censored, shortened version of the founder's book of prophecies allowed to circulate.

The practice of religions has been banned for nearly 20 years. In this situation, Vietnam has been included in the list of Special Concerned States (CPC) by the US government at the request of the United States Commission on International Religious Freedom.

After nearly 20 years of self-isolation from the international community while internally banning many religious organizations, the Vietnamese economy was in dire shape. In response, the regime began to train its employees on the doctrines of various religions, how to control their religious organizations on behalf of the Communist Party, and then the regime ordered the trained individuals to infiltrate the organizations to recruit adherents who were willing to cooperate with the regime. In this way, the regime established a number of government-controlled denominations. For example, it appointed Nguyễn Văn Tôn who had been a member

of the Communist Party for over 40 years, then his successor, Nguyễn Tấn Đạt, who was not a Hòa Hảo Buddhist, to the highest leadership position within the Church. The Communist Party exercises complete control over these organizations.

When seeing an apparently thriving Hòa Hảo Buddhist Church with numerous adherents in temples on religious feast days, the international community believed wrongly that there was religious freedom under the Communists. Vietnam was removed from the list of Countries of Particular Concern (CPC) and received support in its bid to join the World Trade Organization. After achieving its international objectives, the regime intensified its persecution of independent adherents, journalists, and human rights defenders. Among the hundreds of prisoners of conscience, there are several Hòa Hảo Buddhists, some of whom with severe health problems, including Nguyễn Bắc Truyển, Bùi Văn Trung và Vương Văn Thả ..

While several countries allow certain types of inmates to go home under a house arrest regime during this Coronavirus pandemic, Vietnam has not done so for any prisoner of conscience.

A representative of the Hòa Hảo Buddhist Church met with, and submitted documents on the Vietnamese government's religious suppression to a delegation led by Ambassador Sam Brownback on March 26, 2019 and, in January 2020, to Ambassador Daniel Kritenbrink, the U.S. ambassador posted to Hanoi, Vietnam.

Like other Vietnamese citizens, Hòa Hảo Buddhists yearn for freedom of religion and belief as we recall the Buddhist saying "all are born equal". Like previous generations of Hòa Hảo Buddhists, this generation of adherents are willing to sacrifice much to achieve this goal. Although the current situation in Vietnam is indeed challenging for them, we hope that concerned leaders and groups in democratic countries continue to monitor their situation and support Hòa Hảo Buddhists using non-violent approaches to assert their human rights and religious freedom in the face of persecution by the Communist regime.

On June 2, 2020, President Trump issued an executive order informing the world that the U.S. gives high priority to the advancement of religious freedom everywhere.

Hòa Hảo Buddhists who are fortunate enough to live in a democratic country, as in my case, cannot ignore the plight of our fellow adherents in their country. We continue to monitor their individual situation and keep in touch with them to stay abreast of the Communist regime's persecution of the Hòa Hảo Buddhist Church through torture and imprisonment based on false charges. Overseas Hòa Hảo Buddhists have been advocating for the victims with Congress, the U.S. Executive Branch, and international human rights organizations.

Ladies and Gentlemen,

Bringing democracy and human rights to a country currently ruled by a Communist dictatorship is no easy task. However, Hòa Hảo Buddhists everywhere remain hopeful that we will prevail in the end, with your help and divine blessings.

We wish you all the best.

(Original statement in Vietnamese)

Kính thưa quý vị,

Sau khi cưỡng chiếm miền Nam năm 1975, Cộng sản Việt Nam(CSVN) đã thi hành một chính sách vô cùng độc ác như tập trung Dân Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) đi tù cải tạo, có người phải ở tù đến 17 năm với hàng trăm ngàn người đã chết; tịch thu nhà cửa của nhân viên ,công chức; cướp tài sản thương gia qua các trò đánh Tư sản; đưa gia đình có liên hệ với chế độ VNCH đi vùng Kinh Tế mới để cướp nhà, cướp đất và qua những lần đòi tiền để vợ vét tài sản của dân . Nhằm mục đích tiêu diệt vào các Tôn giáo nói chung và Phật Giáo Hoà Hảo nói riêng, CSVN đã bắt đi tù các cấp lãnh đạo PGHH từ Trung Ương đến Xã Ấp, khiến hàng ngàn người bị chết thảm .

Tài sản của Giáo hội PGHH bị Cộng sản tịch thu vẫn chưa hoàn trả gồm có :

- Trụ sở Ban Trị Sự Trung Ương và tất cả Văn phòng Ban Trị Sự PGHH từ cấp Tỉnh , Quận , Xã cho đến Ấp. Hàng ngàn đơn vị cơ sở Đạo như Hội quán ,Tu viện,Chùa chiền ,Trung tâm Phổ Thông giáo lý, Độc giảng Đường,các Đài Chiến sĩ,Hành Hương Lữ Viện,, các bệnh viện và Viện Đại Học Hoà Hảo.
- Tên Làng HOÀ HẢO rất thiêng liêng đối với Đạo danh PHẬT GIÁO HOÀ HẢO đã bị Cộng sản nay đổi thành thị trấn Phú Mỹ, huyện Phú Tân, An Giang , cố tình muốn xoá đi vết tích nơi Đản sanh và nội Đức Huỳnh Giáo Chủ khai Đạo làm mất đi ý nghĩa của tên Đạo Phật Giáo Hoà Hảo.
- Về giáo lý Ngụy ên bản của quyển Sấm Giảng và Thi Văn Giáo Lý do Đức Huỳnh Giáo Chủ sáng tác đã bị nhà nước tịch thu và cấm lưu hành. Tình trạng này kéo dài suốt 20 năm từ năm 1975 đến 1995 , CSVN cấm tuyệt đối lưu hành các tài liệu Đạo, nếu ai lưu trữ bất cứ tài liệu nào về Đạo đều bị tù đầy. Mãi cho đến năm 1999, Quyển Sấm Giảng của Đức Huỳnh Giáo Chủ mới được lưu hành phổ biến sau khi họ cắt xén phần nào nội dung của quyển Thánh Kinh này.

Tình trạng các tôn giáo bị cấm hoạt động kéo dài gần 20 năm. Trước tình trạng đó, Việt Nam đã bị chính phủ Mỹ đưa vào danh sách Các Quốc Gia Cần Quan Tâm Đặc Biệt (CPC) theo đề nghị của Ủy Hội Hoa Kỳ về Tự Do Tôn Giáo Quốc tế

Sau gần 20 năm bị quốc tế cô lập, Việt nam bị kiệt quệ trầm trọng về kinh tế và sau thời gian huấn luyện các đảng viên về giáo lý các tôn giáo, kế hoạch Đảng hóa các tôn giáo hoàn tất họ cho các đảng viên này len lỏi xâm nhập vào các tôn giáo, bắt tay với những tín đồ phản Đạo, thành lập ra những Giáo Hội Quốc Doanh và được nhà nước công nhận, điển hình như trường hợp Phật Giáo Hoà Hảo, Cộng sản đã đưa Ông Nguyễn Văn Tôn , một người có trên 40 tuổi đảng và sau đó là Ông Nguyễn Tấn Đạt, theo giấy Chứng Minh Nhân Dân không phải là tín đồ Phật Giáo Hoà Hảo, lần lượt làm Trưởng Ban Đại Diện, tức là Hội Trưởng Trung Ương của Giáo Hội PGHH Quốc Doanh và sinh hoạt dưới sự điều khiển của đảng CSVN.

Trước sinh hoạt của các Chùa Chiền Nhà Thờ, Thánh thất, v.v. có Phật tử lễ bái, Giáo Dân đi lễ..., thế giới đã bị đánh lừa, cho rằng Việt nam đã có Tự do tôn giáo, với kết quả là Việt nam được rút tên ra khỏi Danh sách các Quốc gia Phải Quan Tâm Đặc biệt (CPC). Lần lượt Hoa Kỳ thiết lập bang giao với Việt nam và bãi bỏ Lệnh Cấm Vận. Việt nam được tham gia vào các Tổ chức Quốc tế như WTO, thành viên của Liên Hiệp Quốc, v.v...

Sau màn lường gạt quốc tế thành công ,CSVN lại trở về bản chất độc tài đảng trị, họ tiếp tục tăng cường lực lượng Công An để đàn áp các Tôn Giáo một cách tinh vi hơn, đánh đập bắt giam tín đồ các tôn giáo, các nhà yêu nước, các nhà báo dám nói lên sự thật, cướp đất của dân, đặc biệt họ nhắm vào tổ chức tôn giáo nào không chịu tham gia vào Tổ chức Quốc Doanh của họ. Cụ thể hiện thời vẫn còn hàng trăm tù nhân lương tâm vẫn còn bị giam cầm ,trong đó có hàng chục tín đồ Phật Giáo Hoà Hảo, đặc biệt có những người sức khoẻ rất kém ,nhiều bệnh tật nguy hiểm đến tính mạng như Ông Nguyễn Bắc Truyền , Bùi Văn Trung và Vương Văn Thả ..

Trong khi các quốc gia trên thế giới đều trả tự do cho một số tù nhân trong cơn đại dịch Corona Virus, nhưng CSVN không hề trả tự do cho một tù nhân nào, dù là tù nhân Lương Tâm hay Tôn Giáo.

Đại diện của Giáo Hội Phật Giáo Hoà Hảo đã hai lần tiếp xúc và trao tài liệu về tình trạng đàn áp các Tôn giáo của nhà cầm quyền CSVN với phái đoàn Đặc trách về Tự do Tôn Giáo của Hoa Kỳ do Ông Đại sứ Sam Brownback hướng dẫn ngày 26 tháng 3 năm 2019; và Ông Daniel Kritenbrink, Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, vào tháng 01 năm 2020, tại Miền Nam California.

Kính thưa quý vị, Là người dân ai cũng muốn nước mình có Tự Do Dân Chủ và Nhân quyền , là người tín đồ bất cứ tôn giáo nào cũng muốn được Tự do tín ngưỡng. Trong tinh thần đó tín đồ Phật Giáo Hoà Hảo luôn nhớ lời Đức Phật và Đức Huỳnh Giáo Chủ đã dạy “ **tất cả mọi người đều có quyền bình đẳng** “, nên khi họ bị áp bức đàn áp bất công họ phải kiên cường tranh đấu, tranh đấu một cách ôn hoà , bất bạo động , nhằm bảo vệ quyền lợi của họ.

Lịch sử Phật Giáo Hoà Hảo từng ghi lại những tấm gương của những tín đồ thà hy sinh mạng sống để bảo vệ quyền Tự do hành đạo . Ngày nay cũng thế , họ sẵn sàng tiếp tục tranh đấu cho lý tưởng đó dù trong hoàn cảnh rất khó khăn, vì họ tin rằng với thế kỷ 21, thế giới vẫn còn có quốc gia , những nhà lãnh đạo quan tâm đến những quyền thiêng liêng của con người , chắc chắn các vị đó sẽ không làm ngơ trước cảnh Tôn giáo bị đàn áp khốc liệt như hiện nay tại Việt Nam.

Ngày 2 tháng 6 năm 2020, Tổng Thống Hoa Kỳ Donald Trump vừa ký Sắc Lệnh về Tự Do Tôn Giáo, trong đó có đoạn “Tự Do Tôn Giáo cho tất cả mọi người trên thế giới là Ưu tiên trong chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ và Hoa Kỳ sẽ tôn trọng và thúc đẩy mạnh mẽ quyền tự do này”. Sắc Lệnh còn nhấn mạnh “TỰ DO TÔN GIÁO LÀ MỘT MỆNH LỆNH ĐẠO ĐỨC “.

Là tín đồ Phật Giáo Hoà Hảo , chúng tôi được may mắn sống trên một quốc gia có Tự do Dân Chủ , chúng tôi không thể làm ngơ trước cảnh đồng đạo bị đọa đầy áp bức , nên chúng tôi thường liên lạc với đồng đạo trong nước , theo dõi những trường hợp tín đồ PGHH bị khủng bố , đánh đập và bỏ tù vì họ tu hành theo giáo lý của Đức Huỳnh Giáo Chủ ,vì không chịu tham gia

vào tổ chức tôn giáo quốc doanh do nhà nước Cộng sản dựng lên với những tội danh chụp mũ vu khống.

Giáo hội Phật Giáo Hoà Hảo tại Hải ngoại chúng tôi đã nhiều lần Lên tiếng nhờ đến Quốc Hội, Chính phủ Hoa Kỳ, và các Tổ Chức Quốc tế Nhân quyền giúp đỡ để can thiệp cho các nạn nhân được sớm được trả tự do.

Kính thưa quý vị ,

Muốn thay đổi một chế độ độc tài , nhất là chế độ Cộng sản độc tài toàn trị , trở thành một quốc gia có Dân Chủ Nhân Quyền là điều không dễ , nhưng với niềm tin Tôn giáo , tín đồ Phật Giáo Hoà Hảo trong và ngoài nước luôn tin rằng ngoài sức con người còn có quyền năng của các Đấng Thiêng Liêng , của chư Phật và Đức Huỳnh Giáo Chủ , sẽ giúp sức cho công cuộc tranh đấu cho Tự Do Dân Chủ , Nhân Quyền ,nhất là Tự do tín ngưỡng của họ sớm hay muộn cũng sẽ được thành công , dù phải hy sinh đến người tín đồ cuối cùng.

Kính chúc Quý vị luôn bình an và trân trọng kính chào quý vị.

Statement of Pastor Joseph Vang Chi Minh Founder of Hmong United for Justice

(English translation by BPSOS)

Ladies and Gentlemen,

My name is Pastor Joseph Vang. I apologize for the difficult situation that I am unable to appear in the forum today. I would like to send you this video that reports on the situation of the ethnic, Christian minorities in Vietnam. I hope this action can help reduce the Vietnam government's religious persecution in general and protect particularly the Protestant minority groups in North Vietnam. From 2019 until recent months, even during the Corona Virus pandemic, the Vietnamese government has been constantly trying to prevent and even arrest Christian believers; destroying places of worship, churches, and temples.

Although Vietnam's Law on Beliefs and Religions took effect on January 1, 2018 claiming legal status for recognized religious organizations, but the law also requires these organizations to be approved in advance of their regular religious activities. This law also eliminated the opportunity for previously independent religious groups to operate by outlawing the unregistered religious groups and making religious practices and peaceful religious activities illegal. One example I can present to you now. There were ethnic Black Thai people in Ban Nom, Noong Luong commune, Dien Bien district, Dien Bien Phu province, who had been practicing Protestant religion for 20 years and were persecuted continuously. The pastor who served God's people here, Pastor Lo Van Hoa was arrested and imprisoned for many years.

Most recently, on July 15, 2020, when the representative of the US Embassy visited parishioners here to learn about the situation of religious freedom, the police forces prevented Christian minorities from coming into contact with the Embassy representative. In addition, the local government only allowed officials of state-owned Christian associations to attend the meeting.

Local authorities continue to confiscate the properties of many Protestant churches to make room for economic development projects and return with inadequate compensation. For example, at Tac Vu Trang Village, Nam Vi commune and Phep To village, Chung Chai commune, Muong Nhe district, Dien Bien Phu province where many H'Mong people who are Protestant members and where some village members are labeled by the authorities as "knowledgeable", the provincial police forced them to disperse their homes and families. The local government uses the pretext of needing land for public construction programs to achieve this goal. H'Mong people who follow Protestant faith in Vietnam are still not allowed to build their own churches. They are only allowed to have temporary praying locations and must identify to local authorities the people in charge of these locations. These praying locations are not allowed people from other villages to attend. Pastors who want to lead the worship at these places must acquire permission and the government often gives these pastor false promises.

In 2018, we visited about 50 Vietnamese H'mong families who were persecuted by the Vietnamese government, escaped to live in a remote area sandwiched in the war zones between

the Burmese government and the opposition army. We are told there are thousands of such families still in hiding. They were under extreme pressure from all three sides: the Burmese government, the rebels and the Vietnamese government. Their lives were extremely difficult and miserable. We also visited many H'mong refugee families in Laos. Their lives are better than those in Myanmar, but often threatened and even kidnapped and persecuted by the Vietnamese police forces.

There's another roughly 600 H'Mong people who had been persecuted from North Vietnam and had to flee South Vietnam in Sronh commune, Dam Rong district, Lam dong province. For 20 years, they still live as stateless people in their own country. They are not issued identification paper, civil right status, household registration and arable lands, although local authorities have promised many times. They don't even have a cemetery for their departed members.

Ladies and gentlemen, the situation of religious freedom of the H'Mong ethnic minorities following Protestant faith in Vietnam from 2019 to the present time is not improved. There're some exceptional cases or locations where positive results are attained due to the active support of civil organizations, foreign diplomats and human rights organizations like BP-SOS, but in general the negative trend is still pervasive as I have just presented. To reduce the extent of religious freedom suppression and minimize the suffering for the Protestant H'Mong people, we recommend the US government and diplomatic officials around the world to:

1. Admit Vietnam back to the list of "Countries of concern", also known as the CPC list,
2. Establish a binding agreement with the Vietnamese government to promote important reforms to improve religious freedom and democracy,
3. Further enhance high-level public and private contacts with Vietnamese government officials discussing prisoners of conscience and concerns of religious freedom,
4. Lastly, we wholeheartedly urge the US government and other free countries to find ways to help thousands of H'Mong and Vietnamese refugees who have been persecuted for their faith and currently seeking refuge in Thailand, Laos and Burma. Help to relocate them to a third country or intervene with local authorities to legitimize their residency and employment so that they do not have to live in an unworthy situation where they have to suffer from the repression of local authorities and are threatened by the government of Vietnam.

Thanks for your attention!

(Original statement in Vietnamese)

Thưa quý vị. Tên tôi là mục sư Joseph vang. Tôi xin lỗi vì trường hợp khó khăn, tôi không thể có mặt trên diễn đàn ngày hôm nay được, xin kính gửi quý vị bản tường trình qua video này về tình hình dân tộc thiểu số theo đạo Tin Lành hiện nay ở Việt Nam và các đề nghị mong có thể giúp phần nào giảm thiểu tình trạng nhà cầm quyền VN đang bức bách tôn giáo nói chung và nhóm người thiểu số theo Tin Lành ở miền Bắc VN, nói riêng. Từ năm 2019 cho đến những tháng gần đây, ngay dù trong cơn đại dịch Corona Virus, chính quyền VN vẫn không ngừng tìm cách ngăn chặn, thậm chí bắt bớ các tín đồ, đập phá nơi thờ phượng Chúa, nhà thờ, chùa chiền, cướp phá thánh thất.

Nhưng Luật về Tín Ngưỡng và Tôn Giáo có hiệu lực vào ngày 1/1/2018, ban hành tư cách pháp nhân cho các tổ chức tôn giáo được công nhận nhưng luật này cũng yêu cầu các tổ chức tôn giáo này phải được chấp thuận trước đối với các hoạt động tôn giáo thường lệ của mình, và luật này cũng khép lại cơ hội để các nhóm tôn giáo độc lập trước đây đã hoạt động bằng cách đặt ra ngoài vòng pháp luật những nhóm tôn giáo không đăng ký, hiển nhiên khiến cho việc hành đạo và hoạt động tôn giáo ôn hòa trở nên bất hợp pháp. Tôi lấy ví dụ có Bà con dân tộc thiểu số người Thái Đen tại Bản Nôm, đội 2, xã Noong Lương, Huyện Điện Biên, tỉnh Điện Biên Phủ đã theo đạo Tin Lành từ 20 năm nay bị bách hại liên tục. Vị mục sư phục vụ dân Chúa tại đây tên là (Lo Van Hoa) Đã bị bắt giam tù nhiều năm.

Gần đây nhất, ngày 15 tháng 7 năm 2020, người đại diện của Đại sứ quán Mỹ đến thăm giáo dân ở đây để tìm hiểu về tình hình tự do tôn giáo. nhưng công an đã ngăn cản không cho người dân theo đạo tin lành tiếp xúc. Chính quyền chỉ cho các cán bộ thuộc các hội đoàn nhà nước giả danh giáo dân đến ngồi nghe.

Các nhà chức trách địa phương tiếp tục tịch thu đất đai tài sản của nhiều nhà thờ Tin Lành của người thiểu số để dành chỗ cho các dự án phát triển kinh tế mà không đưa ra các đền bù thỏa đáng. Ví dụ có Bản Tác Vu Trang, xã Nậm Vì, huyện Mường Nhé, và bản Phép Tô, xã Chung Chải, huyện Mường nhé, Tỉnh Điện Biên Phủ, gồm những người Mông theo Tin Lành và có một số người chính quyền đánh giá là người ‘hiểu biết’ cho nên công an tỉnh bắt phân tán chỗ ở, không cho tập trung nhiều gia đình. Họ lấy cớ cần đất cho các chương trình xây dựng công cộng. Người Mông theo đạo Tin Lành ở VN đến nay vẫn không được làm nhà thờ. Họ chỉ có những điểm cầu nguyện và phải có người đứng tên chịu trách nhiệm về điểm cầu nguyện này. Điểm cầu nguyện này cũng không cho phép người từ các bản khác đến tham dự. Các mục sư muốn đến các điểm cầu nguyện này phải xin phép và thường chính quyền hứa mà không cho đi.

Năm 2018 chúng tôi có đến thăm khoảng 50 gia đình người Mông Việt Nam bị chính quyền VN đàn áp tôn giáo phải trốn trong vùng sâu thuộc miền bắc tiểu bang Shan nằm giữa vùng chiến tranh giữ quân chính phủ Miến và quân đội phe chống đối. Chúng tôi được biết có hàng ngàn gia đình đang lẩn trốn như vậy. Họ chịu áp lực cả 3 phía, chính phủ Miến, quân nổi dậy và chính quyền VN, cuộc sống vô cùng khó khăn, khổ sở. Chúng tôi cũng đến thăm một số gia đình người Mông tỵ nạn tại Lào. Cuộc sống của họ có khá hơn người ở Miến, nhưng thường bị đe dọa, khủng bố thậm chí bắt cóc bởi công an Việt Nam.

Khoảng 600 người Mông bị đàn áp tôn giáo từ miền Bắc phải chạy trốn vào cư ngụ tại bản tiểu khu 179 thuộc xã liêng Sronh, Huyện Dam Rong, tỉnh lam đồng. Từ 20 năm nay vẫn sống trong

tình trạng vô quốc gia, họ chưa được cấp giấy tờ tùy thân, hộ tịch, hộ khẩu và đất đai canh tác dù chính quyền địa phương đã hứa hẹn nhiều lần. Việc vô cùng cần thiết là nghĩa trang chôn cất người chết cũng không có.

Thưa quý vị tình hình tự do tôn giáo của người dân tộc thiểu số Mông tại VN theo đạo Tin Lành ở Việt Nam từ 2019 đến nay dù vài nơi có đạt được một số kết quả nhỏ do sự giúp đỡ tích cực của các tổ chức ngoại giao và nhân quyền bên ngoài như PBSOS, nhưng nói chung có khynch hướng tiêu cực như chúng tôi vừa trình bày. Để tình trạng đàn áp tự do tôn giáo được giảm bớt phần nào và giảm thiểu sự đau khổ cho người Mông theo đạo Tin Lành, chúng tôi đề nghị chính phủ Hoa Kỳ và các giới chức ngoại giao trên thế giới:

- 1/ Đưa VN trở lại danh sách “các quốc gia đáng quan ngại”, hay còn gọi là CPC.
- 2/ Lập thỏa thuận có ràng buộc với chính phủ Việt Nam về việc thúc đẩy các cải cách quan trọng nhằm cải thiện tự do tôn giáo và dân chủ.
- 3/ Tăng cường nhiều hơn nữa những tiếp xúc cấp cao với tư cách nhà nước và tư nhân với các viên chức chính phủ Việt Nam bàn về vấn đề tù nhân lương tâm và quan ngại tự do tôn giáo,
- 4/ Chúng tôi hết lòng kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ và các nước khác tìm cách giúp đỡ hàng ngàn người Mông, Việt đang tỵ nạn vì bị đàn áp tự do tôn giáo tại Thái, Lào, Miến Điện. Hoặc cho họ được đi định cư nước thứ 3 hay can thiệp với các chính quyền địa phương hợp thức hóa tình trạng cư trú và việc làm cho họ để họ không phải sống một cách không xứng đáng tình trạng con người vừa trốn tránh sự đàn áp của chính quyền địa phương vừa chịu khủng bố của chính quyền Việt Nam.

Xin cảm ơn quý vị đã lắng nghe.

Statement of Pastor A Dao
Head Pastor, Montagnard Evangelical Church of Christ

(English translation by BPSOS)

Ladies and Gentlemen,

My name is A Ga and I am a pastor with the Evangelical Church of Christ of the Central Highlands which serves the Montagnards, ethnic minorities in the Central Highlands of Vietnam. After escaping to Thailand in 2013 in search of asylum, we're thankful that the United States welcomed us in 2018. Today, I would like to give you a brief overview of Communist Vietnam's persecution of unregistered Christian denominations in remote areas such as the Central Highlands.

First, the Communist Party of Vietnam perceives that Protestant house churches are difficult to monitor and control. Second, the Vietnamese authorities associate Protestant Christianity with the United States -- local police officers often refer to Protestant denominations as "American religions". Although the Vietnam War ended in 1975, many Vietnamese Communists still distrust the United States, partly for historical reasons and partly because the U.S. is viewed as a champion of human rights, including religious freedom, whereas Communist dictatorships view these as anathema to their grip on power. In the Central Highlands, adherents of house churches who refuse to renounce Christianity in spite of harassment, detention, and/or torture, might be offered an alternative: joining a registered denomination, i.e., one that is subservient to the Communist Party. But these government-controlled churches are rejected by many Christians who see a contradiction between obedience to God and simultaneous obedience to an atheist institution that demands complete loyalty to itself while promoting the detention, torture and imprisonment -- and in some cases murder -- of certain Christians and adherents of other independent religious groups.

When interrogating believers, police officers and local government representatives convey the official view that our Church is a reactionary organization born in the U.S. whose aim is to foment opposition to the Communist Party of Vietnam. The government claims that our Church aims to undermine national solidarity and divide the people. They like to accuse us of working for a former Montagnard guerilla organization called FULRO that fought the Communists in the 1970s and 1980s. Interrogators constantly remind their victims that the government will never allow the Church of Christ to take root in the Central Highlands.

Before we fled to Thailand, I served 12 groups of adherents of the Evangelical Church of Christ. A lawless dictatorship is free to use any and all tools at its disposal to deny freedom of religion, including the police, border guards, other soldiers, and civil servants working for the local government. These State actors started to watch me as soon as I embraced Christianity in 2003, and they began their attempt to prevent me from serving our church members as soon as I began my pastoral duties in 2006. After several detentions and over 40 police interrogation sessions (frequently involving torture or other cruel treatment to force me to recant my faith), I fled to Thailand in February 2013 to seek protection from the United Nations High Commissioner for Refugees. From then on I have been assisting Montagnard Christians who are still in Vietnam by

collecting information and then preparing religious persecution reports to submit to the United Nations. In retaliation, on January 12, 2017, the Security Investigations Office of Gia Lai Province Police issued an arrest warrant targeting me for “organizing illegal escapes into other countries”.

At present there are several hundreds of Vietnamese asylum seekers in Thailand where the UN has an office that screens would-be refugees and recommends a small number of them for eventual resettlement in a third country. While Montagnard and Hmong Christians account for a large fraction of these expatriates, there are also Catholics, Buddhists, Hoa Hao Buddhists, and Caodaists fleeing persecution. We live in constant fear of arrest by Thai immigration police – or, far worse, kidnapping by undercover Vietnamese police officers -- but must find menial work to provide our families with food and shelter. In early 2018 Thai police detained my family after receiving a request from the Vietnamese government. I would like to thank the U.S. government and particularly Ambassador Sam Brownback for your urgent intervention that staved off deportation for me and eventually resulted in asylum in the U.S. for my wife, our young son, and me. I am also grateful to North Carolina residents who welcomed us into our new home. I continue to serve remotely Christians in the Central Highlands of Vietnam.

I would like to use this opportunity to urge the international community to act. In remote communities in Vietnam, the local government and police, with assistance from the military, are still waging a relentless campaign to deny freedom of religion, especially to Montagnards and other ethnic minorities.

Thank you for your time and interest.

(Original statement in Vietnamese)

Kính chào quý vị,

Tôi, A Ga, là mục sư trong Hội Thánh Tin Lành Đấng Christ Tây Nguyên phục vụ người Thượng, gồm một số dân tộc thiểu số ở vùng Tây Nguyên. Sau khi vượt biên sang Thái Lan vào năm 2013, gia đình chúng tôi được Hoa Kỳ đón nhận vào năm 2018. Hôm nay, tôi xin cung cấp cho quý vị một cái nhìn tổng quan về chính sách đàn áp của Cộng sản Việt Nam đối với các Hội Thánh Kitô giáo chưa đăng ký ở các vùng xa, hẻo lánh như Tây Nguyên.

Thứ nhất, Đảng Cộng sản Việt Nam nhận thấy rằng các Hội Thánh tư gia Tin lành rất khó giám sát và kiểm soát. Thứ hai, nhà cầm quyền Việt Nam liên kết đạo Tin lành với Hoa Kỳ - các công an viên địa phương thường gọi các hệ phái Tin lành là "đạo Mỹ". Mặc dù chiến tranh Việt Nam đã kết thúc từ năm 1975, nhiều người Cộng sản Việt Nam vẫn không tin tưởng Hoa Kỳ, một phần vì lý do lịch sử và một phần vì Hoa Kỳ được coi là một nước ủng hộ cho sự phát triển của nhân quyền, bao gồm cả tự do tôn giáo, trong khi các chế độ độc tài Cộng sản coi những quyền này là đe dọa quyền lực của họ. Ở Tây Nguyên, các tín đồ của các Hội Thánh tư gia nào mà không chịu từ bỏ Kitô giáo, bất chấp sự quấy rối, giam giữ và / hoặc tra tấn, có thể được cho chọn một phương án: tham gia một hệ phái đã đăng ký, tức là, một tổ chức trực thuộc Đảng Cộng sản. Nhưng những hệ phái trực thuộc chính quyền này bị nhiều Kitô hữu phủ nhận vì thấy sự mâu thuẫn giữa sự vâng phục Thiên Chúa và đồng thời vâng phục đối với một thực thể vô thần đòi hỏi sự trung thành hoàn toàn với thực thể trong khi tăng cường việc giam giữ, tra tấn và cầm tù - và có khi giết người – đối với một số Kitô hữu và tín đồ của các tôn giáo độc lập khác.

Khi thăm vấn các tín đồ, các công an viên và đại diện chính quyền địa phương truyền đạt quan điểm của chính quyền rằng Hội Thánh của chúng tôi là một tổ chức phản động được thành lập ở Hoa Kỳ với mục đích chống lại Đảng Cộng sản Việt Nam. Chính quyền tuyên bố rằng Hội Thánh của chúng tôi nhằm mục đích phá hoại đại đoàn kết dân tộc và chia rẽ nhân dân. Họ thường buộc tội chúng tôi làm việc cho một tổ chức du kích người Thượng đã giải tán, FULRO, là tổ chức đã đối đầu với Cộng sản trong những thập niên 1970 và 1980. Các thẩm vấn viên liên tục nhắc nhở các nạn nhân của họ rằng Chính quyền sẽ không bao giờ cho phép Hội Thánh Tin Lành Đấng Christ bén rễ ở Việt Nam.

Trước khi chúng tôi trốn sang Thái Lan, tôi phục vụ 12 nhóm tín đồ của Hội Thánh Tin Lành Đấng Christ. Một chế độ độc tài, bất tuân thủ luật pháp có thể tùy tiện sử dụng bất kỳ công cụ nào để ngăn chặn tự do tôn giáo, bao gồm công an, lính biên phòng, các binh chủng khác và cán bộ địa phương. Các tác nhân thuộc chính quyền này bắt đầu theo dõi tôi ngay khi tôi theo Kitô giáo vào năm 2003, và họ cản trở không để tôi phục vụ các tín đồ ngay khi tôi bắt đầu thi hành mục vụ vào năm 2006. Sau nhiều lần bị giam giữ và hơn 40 phiên thẩm vấn của công an (thường xuyên có tra tấn hoặc đối xử tàn nhẫn khác để buộc tôi phải từ bỏ đức tin của mình), tôi trốn sang Thái Lan vào tháng 2 năm 2013 để tìm sự bảo vệ từ Cao ủy Liên hợp quốc về Người Tị Nạn. Từ đó trở đi, tôi đã giúp đỡ các Kitô hữu người Thượng vẫn còn ở Việt Nam bằng cách thu thập thông tin và sau đó viết báo cáo hành vi đàn áp tôn giáo để nộp cho Liên Hợp Quốc. Để trả thù, vào ngày 12 tháng 1 năm 2017, Cơ quan Điều tra An ninh của Công an tỉnh Gia Lai đã ban hành lệnh truy nã tôi qua cáo buộc "tổ chức trốn thoát bất hợp pháp vào các quốc gia khác.

Hiện tại có gần nhiều trăm người Việt tị nạn tại Thái Lan, nơi Liên Hợp Quốc có một văn phòng xét hồ sơ xin tị nạn và đề nghị một số ít tái định cư ở một nước thứ ba. Tuy những Kitô hữu người Thượng và người H'mông là nhóm đa số trong số những người tha hương này, cũng có những người Công giáo, Phật giáo, Phật giáo Hòa Hảo và Hồi giáo đã ra đi để tránh bị đàn áp. Họ sống trong nỗi sợ hãi liên tục bị công an di trú Thái Lan bắt giữ - hay tệ hơn nữa, bị công an chìm Việt Nam bắt cóc - nhưng vẫn phải tìm việc lao động để mua thức ăn và thuê chỗ ở cho gia đình. Đầu năm 2018 công an Thái Lan đã bắt giữ gia đình tôi sau khi nhận được yêu cầu từ Chính quyền Việt Nam. Tôi muốn cảm ơn Chính quyền Hoa Kỳ và đặc biệt là Đại sứ Sam Brownback đã can thiệp khẩn cấp để ngăn chặn việc chúng tôi bị trục xuất và giúp vợ tôi, con trai nhỏ của tôi và tôi được tị nạn ở Hoa Kỳ. Tôi cũng biết ơn những cư dân Bang North Carolina đã chào đón chúng tôi đến nơi cư ngụ mới. Tôi tiếp tục phục vụ qua hệ thống viễn thông nhiều Kitô hữu ở Tây Nguyên.

Nhân cơ hội này, tôi thỉnh cầu cộng đồng quốc tế hãy hành động. Trong các cộng đồng ở vùng xa ở Việt Nam, chính quyền địa phương và công an, với sự trợ giúp của quân đội, vẫn đang tiến hành một chiến dịch ngăn chặn tự do tôn giáo, đặc biệt là đối với người Thượng và các dân tộc thiểu số khác.

Cảm ơn quý vị đã dành thời giờ tham dự và quan tâm đến vấn đề của chúng tôi.